

כנסת

כישלון ושמו תיקו

המכשח הכביר פעל

בדי רחמים

אך ההצעה לאסור

את ההפלות הופלה

הגבר גבה הקומה נתקבל בתרועה גדור... רעמי צחוק, קריאות ביניים עוקצני... יות ומבודחות הומטרו עליו מכל עבר...

השיחה הכללית נבעה מהעובדה ש... רק בואו של וייצמן שיחרר את הכנסת... מעונש מתמשך, שר-הבריאות, אליעזר...

היה ברור לח"כים שמילאו את הספס... לים — כימעט עד אפס מקום — כי הם... עדים למחזה בלתי-רגיל: פיליבסטר של...

באותו רגע לא היתה הקואליציה בטוחה... שיש לה רוב להצעת-החוק הגורלית, שבה

הו בכוח לאולם. אך שלומין נשאר דבק במקומו ובהחלטתו, לא נכנס להצבעה.

פלומין, שהיה מיוזמי חוק ההפלות המקור... רי בכנסת שעברה, הודיע כי הוא מוכן... לוותר על מקומו בכנסת, ובלבד שלא...

בצד השני חסרו שלושה: יצחק רבין, שנעלם בעיני מיפגתו, למרות חיפושים... קדחתניים, והיה עסוק, כנראה, במסע הר-

גוד להודעת מצליף המערך, ח"כ משה שחל, לא התקשר עימו שחל כלל כדי להזעיקו להצבעה. הוא לא ידע כי הוא...

היו"ר לא האמין. נדירות ההצבעות בכנסת שבהן אין התוצאה ידועה מראש, לפחות באופן כללי, כימעט ואין הפתעות...

היה נדמה לכל כי הממשלה תזכה כי הצבעה השמית — כשכל ח"כ מכריז על הצבעתו בקול רם, לפי סדר האל"ף-י"בית

ריו, בדקו את התוצאה שוב ושוב במשך

אין החדירו צעירי

המפד"ל את איש

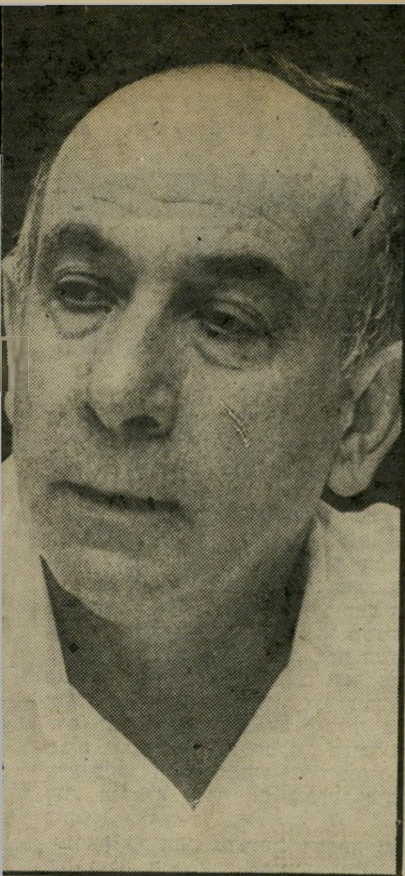
אמונם לתפקיד

מונ"ל האוצר?

אני מוכן לוותר על הכנסה של עשרה מיליון לירות בשנה, אבל בוא נראה להם שאפשר לעשות את זה! אלה המילים, על פי עדותו של שר-האוצר יגאל הורביץ, ששיכנעו אותו להציע לו עורך-הדין יעקב נאמן את תפקיד מנכ"ל משרד-האוצר.

יענקל'ה עושה עסק טוב, הגיבו על כך מכריו הרבים בחוגי המישפטים בארץ, הוא יפסיד אולי עשרה מיליון לירות בשנה שיעבוד באוצר, אבל בכל שנה אחרי-כך הוא ירוויח כפליים. ואילו שר-האוצר לשעבר, שמחה ארליך, התבטא על המינוי: "כאשר יודעו פרטי העיסקה שעשתה המפד"ל, נצטרך כולנו להסמיק מבושה".

למרות כל המאמצים להציג את מינויו

שר האוצר יגאל הורביץ מודעות לרחוק המפד"ל

בעבר ומה שיעשה בעתיד, לבין התפקיד שעליו למלא כמנכ"ל משרד-האוצר.

החתול ישמור

על השמנת

על מנת לעמוד על האבסורד שבמינוי די לצטט את מה שאמר אחד מראשי המפד"ל, ממקורביו של נאמן: "ליעקב נאמן כואב להיווכח כיצד נסחף עם ישראל לחיי מותרות ובזבזנות. הוא שואף לתרום לכך, שדרכי צניעות ואיפוק יחזרו לשלוט במשק".

נאמן נתן לכך דוגמא אישית בעצמו. רק לפני שבועות לא רבים הוא העתיק את דירתו מצפון תל-אביב לירושלים העתיקה. הוא רכש שם את הבית של הברון רוט-שילד, שהוא אולי הבניין המפואר ביותר כיום בירושלים, בסכום של הרבה מיליוני ל"י.

יעקב נאמן עשה את פירסומו הגדול כעורך-דין שהתמחה בענייני מיסים. בשעתו הירצה על דיני מיסים באוניברסיטת בר-אילן. הוא אף חיבר ספר, יחד עם השופט ויתקון, על דיני מיסים.

בתוקף מומחיותו זו רק טבעי הוא שבין השאר נמשכו אליו לקוחות שיש להם עניינים עם שילטונות-המס. ביניהם יש גם כאלה ששילטונות-המס חושדים בהם בהעלמת מיסים. כעורך-דין חייב היה נאמן לתת ללקוחות אלה את מיטב הייעוץ. כיצד ניתן לנצל את החוק ואת הפרצות שבחוק על מנת לשלם פחות מיסים. עתה, כשהוא עובר לצד השני של ה-מיתרס, הוא חייב לכאורה לייצג את המדינה נגד כל אלה שניזקקו בעבר לשיי רותיו אלה ויודקקו להם בעתיד. כאשר יחזור לפרקטיקה שלו כמומחה לענייני מיסים — כוונה שאין הוא מתכחש לה, ושהייעוץ המישפטי לממשלה התחייב לסייע לו לממשה.

האם יוכל המנכ"ל נאמן לפעול נגד האינטרסים של לקוחותיו בעבר, שקרוב לוודאי יהיו גם לקוחותיו בעתיד? האם יוכל נאמן לפעול ביד קשה נגד אותם מוסדות ויחידים שהוא יודע את כל השייטות והטריקים שלהם להימנע משלומי מס למדינה, כיוון שהוא המציא אותן? יעקב נאמן פעל במיסגרת אחד ממשרדי עורכי-הדין המצליחים במדינה. שותפו למשרד הם חיים הרצוג, לשעבר שגריר ישראל באו"ם, ומיכאל פוסק, יהודי דתי שעלה לפני כעשר שנים מבריטניה. הכניסו מישרד זה, על פי עדותו של נאמן עצמו, מגיעות לעשרות מיליוני ל"י בשנה. בין לקוחותיו של נאמן נמנים הגדולים שבבעלי העסקים במדינה. אין זה סוד כי הוא ייצג בארץ את ענייניו של המולטי-מיליונר ניסים גאון. הוא האיש החתום על התשקיף של חברת לודדי"ה, שבבעלותו של המולטימיליונר שאול אייזנברג. הוא ייצג את בנק המרחי המאוחד, לפחות

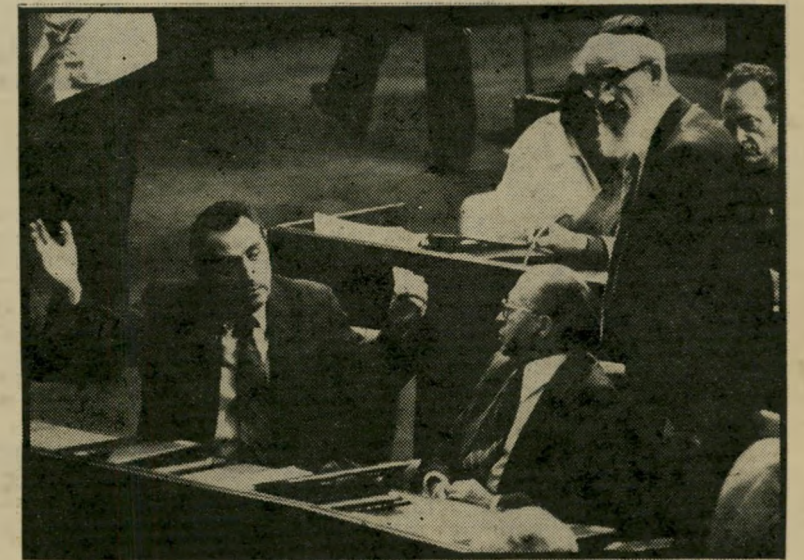

ח"כ יהודה בן-מאיר שותף אידיאולוגי

של הפרקליט הצעיר (40) כמינוי ענייני, שנעשה על סמך כישוריו של המועמד; אי-אפשר היה להתעלם מהעובדות הבאות: ● ההצעה למנות את יגאל הורביץ כשר-האוצר, הועלתה ונתמכה בעיקר על ידי צעירי המפד"ל, שרי-החניון זבולון המר וח"כ יהודה בן-מאיר.

● יעקב נאמן הוא איש אמונם של צעירי המפד"ל. דעותיו הפוליטיות הלא-רמיות זהות לשלהם. כמוהם הוא נמנה על התומכים הנלהבים של גוש אמונים. קשר בין שתי עובדות אלה נדון לכישלון. כל ניסיון ליצור רושם כאילו אין באותו שבוע עצמו, בו נבחר הורביץ לשר-האוצר ומינה את יעקב נאמן כמנכ"ל משרדו, ראה אור הירחון של צעירי ה-מפד"ל. פנים לפניו, גם הניסיון להציג כמקרה בלבד את העובדה שכ-30% משטח המודעות של הגיליון הראשון של הירחון, הן מודעות של חברת טנא נוגה, שבבעלות מישפחת יגאל הורביץ, צפוי לגורל דומה. אולם השערוריה הנועקת לשמיים, והי עומדת בניגוד לכל כללי מינהל ציבורי תקין, אינה טמונה בפרטי העיסקה, שנעשה תה או לא נעשתה בין צעירי המפד"ל לבין יגאל הורביץ, בחיים הפוליטיים בישראל די מקובל לקבל תמורה עבור תמיכה פוליטית. אין כל הבדל מוסרי משמעותי בין הזרמת תקציבי מיליונים למישיבות אגודת-ישראל למישיבות תמיכה בקואליציה, לבין הסכם על מינוי איש צעירי המפד"ל לתפקיד המנכ"ל תמורת שיתוף-פעולה עם השר שלו.

השערוריה גם אינה בכך שעלול להתברר באחד הימים שכתוצאה ממינוי זה הנתנה המפד"ל מהזרמה נוספת של כספי המדינה למוסדותיה, עסקניה ומטרותיה. השערוריה היא במינוי אדם, שאפילו היה נמנה עם ל"ו הצדיקים, הוא לא יוכל למנוע ניגוד אינטרסים בין מה שעשה

זורניץ, כגנין ושוטסק אחרי כישלון הממשלה 29לה בהפלה

דקות ארוכות, כמי שמסרבים להאמין, אך המיספרים היו ברורים: 54 בעד, 54 נגד.

תיקו — פירושו כישלון למציעים. כדי לקבל החלטה פירושו רוב של קול אחד, לפחות. בניגוד לפרלמנטים מסויימים, ש' בהם יש במיקרה כזה קול מכריע ליו"ר, אין קולו של יו"ר הכנסת שווה יותר מכל קול אחר.

מכיוון שהממשלה היא שהציעה את ההצעה — לשנות את החוק הקיים — הרי שנכשלה היא.

ההצעה נפלה, החוק הקיים נשאר על כנו — עד לניסיון הבא.

עיתונות

מיס חבל בחצר

אגודת-ישראל

סקננדי במחנה החרדי — הרב צומה בחברת מיסיתבל

תצלום יוצא-דופן זיעזע, בשבוע שעבר, את הציבור החרדי בארץ. גיראים בו הרב החרדי חיים שאולוון ומיסיתבל לשעבר, רינה מור, כשהם יושבים זה לצידה של זו ושקועים בשיחה מבודדת. תצלום זה (החשך בעמוד 48)